

at der som Modpost overfor disse Statslaan fandtes en meget stor Kassebeholdning, den Gang denne Periode ophørte. Dette kommer til Udtryk paa den Maade, at der ikke blot er en stor Forrentning af Gælden, men tillige en stor Renteindtægt af Kassebeholdningen, og hvis man vil se, hvad Rentebyrden er paa to Tidspunkter, maa man derfor vide: Hvad er Renteudgiften, og hvad er Renteindtægten?

Naar jeg dør tager det sidste Aar i den foregaaende Regeringsperiode, den, som sluttede i 1920, saa ser jeg, at der var en Renteindtægt paa 42 389 000 Kr. Dette er dog ikke alt sammen Rente, kan altsaa ikke regnes med deri, der er en stor Kursfortjeneste paa det vestindiske Laan paa 28 Mill. Kr., som altsaa ikke er Renteindtægt og maa trækkes fra. Renteindtægten er 14,3 Mill. Kr., derimod er Renteudgiften i alt 36,8 Mill. Kr., og den samlede Rentebyrde er altsaa 22,6 Mill. Kr. Det er den Rentebyrde, som det danske Samfund maa afholde af sine andre Indtægter ved Slutningen af Finansaaet 1919—20.

Hvis man paa samme Maade undersøger, hvorledes Rentebyrden derefter er steget, vil man se, at i 1921—22 var Renteindtægten 4,6 Mill. Kr. og Renteudgiften 50,8 Mill. Kr., altsaa Rentebyrden er nu steget fra 22,6 til 46,2. Vil vi dernæst undersøge, hvorledes Rentebyrden vil være paa det Budget, som vi har vedtaget for nylig, vil vi komme til følgende Resultat: Der er opført en Renteindtægt paa 8½ Mill. Kr. og en Renteudgift paa 53,3 Mill. Kr. Det synes altsaa, som om Rentebyrden skulde blive det samme som i 1921—22, nemlig 45 Mill. Kr., men saaledes vil det ikke gaa. Renteindtægten vil formindskes med 2 Mill. Kr., nemlig Renten af det Laan, som er optaget i Nationalbanken paa 40 Mill. Kr.; Renteindtægten maa herefter anslaaes til 6½ Mill. Kr. Renteudgiften paa 53,3 Mill. Kr. maa — saaledes som Statsregnskabet vil vise det — forøges, idet Renteudgiften er beregnet efter en Dollarkurs af 373. Hvis man regner den Kurs, der bliver at udrede, til at være noget under den nuværende Kurs og tillige erindrer, at Laanet af 1912 er optaget i Sterling, og at Renten deraf er opført til normal Kurs, 18,60, medens Kursen nu er meget højere, og der ikke er Udsigt til dens Fald, regner man lavt og forsigtigt, naar man mener, at mindst 6 Mill. Kr. yderligere vil komme paa — dette har ogsaa Finansministeren erkendt i Landstinget. Men yderligere vil det nye Laan, der er stiftet i disse Dage, forøge Rentebyrden med ca. 1 Mill. Kr. for de 20 Mill. Kr., som

optages i disse 2 Finansaar nu ved Finansaarskiftet. Det vil sige, at Renteudgiften kommer til at blive paa 60,9 Mill. Kr. Det vil sige, at Rentebyrden, da Renteindtægten er 6½ Mill. Kr., bliver 54½ Mill. Kr.

Hvis man vil se det Neergaardske Finansstyres Resultater, den Rentebyrde, som fra dette gaar videre til det danske Folk, maa man sammenligne den Rentebyrde, som laa paa det danske Folk, da den nuværende Statsminister traadte til, og som var 22½ Mill. Kr., og Rentebyrden ved dette Finansaars Slutning, som vil være 54½ Mill. Kr. Der vil altsaa være en Forøgelse paa 32 Mill. Kr. Man vil forstaa, at naar dette er Tilfældet, er det i højeste Grad nødvendigt at undersøge og faa fuld Klarhed over, om de store Laanetransaktioner, som er foretaget, ogsaa er sket paa forsvarlig Maade, hvad angaar Statsfinanserne.

Finansministeren (N. Neergaard):

Det ærede Medlem Hr. Rode talte i sin lange Tale meget lidt om selve Lovforslaget, men der er en af hans Bemærkninger, jeg dog vil tage op. Det ærede Medlem betvivlede Berettigelsen til at udstede disse Statsobligationer, for saa vidt det ikke kunde ske inden 31. Marts. Det ved det ærede Medlem, at det kan de ikke blive. Men jeg maa mene mig berettiget til efter den her givne Bemyndigelse — altsaa hvis dette Lovforslag bliver vedtaget — at foretage disse Udstedelser i Løbet af Supplementeperioden.

I øvrigt dvælede det ærede Medlem stærkt ved Salget af de Dollars, som var indvundet ved de to amerikanske Statslaan. Jeg vilde have ønsket, at det ærede Medlem var fremkommet med hele denne Række af Spørgsmaal indenfor Udvalget, saaledes at de kunde være blevet besvaret skriftlig alle de Tvivlsmaal og Bemærkninger, som det ærede Medlem herom gjorde. Salget af Dollars af Laanet 1921 blev besørget af Nationalbanken — det var saaledes bestemt og blev saaledes meddelt her i Rigsdagen, inden Laanet blev stiftet, at det var Nationalbanken, der skulde foretage dette Salg. Nu kritiserer det ærede Medlem og siger, at det var uheldige Dispositioner. Sagen blev overladt til Nationalbankdirektør Stephensen, som er almindelig anerkendt for at være en Ekspert paa disse Omraader. Han kan naturligvis have begaaet Fejlgreb som andre — jeg har tidligere haft Lejlighed til at udtale mig derom overfor Kritik, der